

Mnozí lidé začínají porovnávat politické uspořádání před rokem 1989 a po něm a začínají si klást otázky typu: proč měli za socialismu všichni zajištěnou práci, proč mohli vydělávat tolik, aby každý mohl vyžít, proč byly postaveny továrny v každém městě, jak jsme mohli elektrifikovat a plynofikovat celou zemi a postavit vodní a tepelné elektrárny, jak jsme mohli v každém městě vybudovat nové nemocnice či zdravotnická střediska a zajistit kvalitní bezplatnou zdravotní péči, vystavět tolik bytů posměšně nazývaných králíkární (které ale dnes mají hodnotu milionů), jak jsme mohli zajistit levné nájmy, jak jsme mohli zajistit levné energie, jak jsme mohli zajistit opravdu bezplatné školství na všech stupních, vybudovat školní budovy s tělocvičnami, hřišti a jídelnami, vybudovat v obcích vodovody, kina, knihovny, kulturní domy, požární zbrojnice, obchody atd. atd. atd.....?!

Otázky jsou oprávněné, logické - ALE....

Když začneme klást tyto a podobné otázky, musíme si uvědomit, že porovnáваме dvoje společenská uspořádání, která jsou navzájem neslučitelná a vzájemně antagonistická. Státní zřízení před rokem 1989 bylo tzv. socialistické a po tomto roce kapitalistické, lépe řečeno - údajně se jednalo o kapitalismus volné soutěže, ve kterém hospodářské vztahy má řídit „neviditelná ruka trhu“.

Jaké ale bylo skutečně zřízení před rokem 89? Byl to fakticky státní kapitalismus, ve kterém, tím „kapitalistou“ byl stát a obyvatelstvo bylo jeho zaměstnanci. Stát obchodoval, vyráběl a inkasoval. Obyvatelstvo - zaměstnanci - získávalo mzdu a různé benefity. Tedy zdarma školství, zdravotní zabezpečení, byty atd. Výhodou takového zřízení je, že je plánované a rozvoj společnosti se vyvíjí bez velkých krizí a zejména existuje odpovědná osoba a řídicí subjekt - tehdy KSČ.

A za vše, co se stane, je odpovědný subjekt, který v takovém zřízení vládne. Na jednu stranu se jedná o výhodu, při které společnost zná odpovědný subjekt a může ho za negativní jevy označit jako viníka a činit ho odpovědným. Například: nejsou banány či toaletní papír a může za to právě a jedinečně vládnoucí subjekt. V tomto případě KSČ. Na druhou stranu se ale jedná o nevýhodu, protože jakékoliv pochybení - a to nejen ve vyšších, ale i nižších článcích zřízení anebo i samotných zaměstnanců - odnáší právě vládnoucí vrstva.

Další nevýhodou takového zřízení je, že vzrůstající životní úrovní lidé přestávají věřit tomu, že může být hůř. Dále pak narůstá pocit vlastní výjimečnosti a pocit, že každý člověk se může stát tím, který řídí tak skvěle zaběhnutý společenský stroj.... vždyť se přece nemůže nic stát - nemohu mít hlad, nemohu být opuštěný.... ale mám právo být výjimečný....

Kapitalismus, který jsme si zde zavedli po roce 1989 je ale jiný. Jedná se o společenské uspořádání, ve kterém se stát vzdává svého vlastnického práva a práva rozhodovat a také se ale naprosto vzdává odpovědnosti za chyby.

Stát se tak stává se pouhým manažerem, který se snaží svými zákony řídit vztahy ve společnosti a ovlivňovat jednotlivé subjekty, aby se chovaly podle jeho představ. Jeho jediným majetnickým právem jsou daně, různé poplatky a pokuty, které od společnosti vybírá. Nastalo období: „čím méně státu, tím lépe“.

To však nestačí k tomu, aby stát stoprocentně ovládl chování jednotlivých subjektů - kapitalistů. Naopak se stalo, že svou ekonomickou silou jednotlivé složky společnosti ovládají nyní stát. Tedy buržoazie ovládá stát - ovládá totiž „vládnoucí“ vrstvu, která se stává zaměstnancem buržoazie. V konečném důsledku dochází ke ztrátě státní suverenity a národní identity. Protože oba tyto aspekty

klasické společnosti totiž buržoazie nepotřebuje. Ta potřebuje JEN zaměstnance!

A je jí úplně jedno jaké! Bílé, černé, žluté či červené, malé, velké, tlusté nebo hubené - je to opravdu jedno. Hlavně, když budou chudí a pracovití, protože jen tehdy budou zisky větší a větší. Chudý člověk nepřemýšlí o politice, ten se stará jen o to, aby přežil. V současné době je společnost v depresi. Začínají ji ovládat traumata a rozčarování.

Vyvstávají otázky, proč to tenkrát bylo takové a dnes onaké. Proč nemohu být výjimečný, proč jsem spadl do společenské vrstvy zaměstnanců a nejsem mezi kapitalisty a ještě k tomu jsem ve většině případech chudý? Mnoho otázek a málo odpovědí.

Zdroj: <http://www.czechfreepress.cz/dalsi-blogy/obcane-se-ptaji.html>

Sdílet